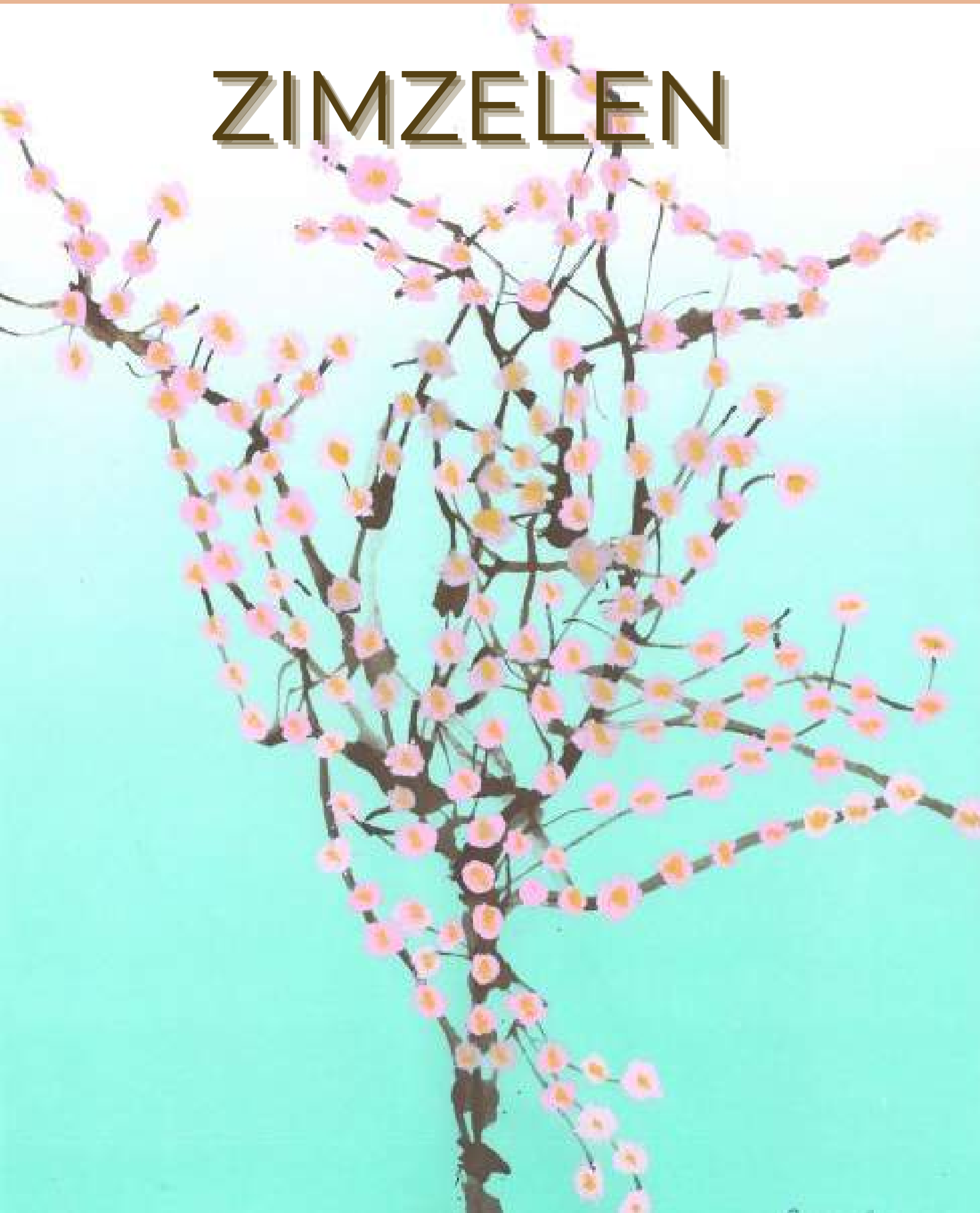

ZIMZELEN

Zakorakali smo v šolo	1
Izzivi so na vsakem koraku	2
Izzivi ravnateljstva	2
Izzivi umetnosti	4
Peti razred	4
Pisan rastlinski in živalski svet	5
Tretji razred	5
Drugi razred	6
Uspešna zgodba	7
Medpredmetno se povezujemo	11
Zelo veliko smo doživeli	13
Berimo skupaj na svetovni dan poezije	13
Berimo skupaj Živalske novice	14
Ogled gradu Podsreda	15
Noč branja	16
Otroški parlament	17
Čas za kulturo	18
OŠ Lesično na sejmu Altermed v Celju	19
Projekt Krokus	20
»E«-šola	21
Erasmus +	21
Evropska vas	23
Ekošola kot način življenja	25
Eko bralna značka	27
Literarno in še kakšno ustvarjanje	28
Romeo in Julija	28
Odisejev načrt proti Meduzi	29
Pilštanj v verzih	30
Poustvarjanje v verzih	32
Kralj Matjaž	34
Enkrat se vsaka pot zaključi	35
Intervju z go. Ireno Krajnc	35
Intervju z go. Angelco Čepin	36
Konec ene poti pomeni začetek druge	37
Ne bo vam dolgčas	40

Ekipo šolskih novinarjev z mentorico, ki je sodelovala pri pripravi šolskih radijskih oddaj in izdaji šolskega glasila Zimzelen ter ostaja z vami tudi prihodnje šolsko leto.

Ekipo je "zapustila" devetošolka Klara Šergon.

Drage bralke in bralci glasila Zimzelen,

s ponosom vam predstavljamo novo številko našega šolskega glasila. Pred vami je več kot 40 strani prijetnega branja, kjer boste našli marsikaj: intervjuje, zapise o doživetjih, poročila o projektih, likovne in literarne izdelke učencev, predloge za počitniška doživetja in še kaj.

Pestrost vsebin nakazuje na pestro dogajanje v tem šolskem letu, ki je v 2. ocenjevalnem obdobju postalo podobno šolskim letom, kot smo jih poznali pred korono.

Hvala, ker si boste vzeli čas in prebrali, kaj vse smo pripravili za vas.

Člani novinarskega krožka z mentorico Klavdijo Namurš

ZAKORAKALI SO V ŠOLO

Vstop v osnovno šolo je pomembna prelomnica za vse, tako otroke kot starše. Vedno znova se radi spominjamo svojih začetkov organiziranega izobraževanja in se pogosto nasmihamo ob razlogih, zakaj nam je bilo v šoli všeč oz. po čem si bomo zapomnili prvi razred. Ravno zaradi vsega tega smo tudi letošnje prvošolce povprašali, kaj jim je bilo v tem šolskem letu najbolj všeč. Njihovi odgovori so bili iskreni, spontani in polni otroške razigranosti.

Rada delam naloge. Všeč mi je bilo, ko smo šli v živalski vrt in smo šli na pohod. (Brina)

Rada sem ustvarjala in pisala naloge. (Manja)

Prvi razred si bom zapomnila po veliko igračah. (Lija)

Všeč mi je bilo, ko smo šli na Pilštanj in smo tam tekali. Super je bilo v živalskem vrtu, ko smo videli tigra. (Leon)

Všeč mi je bilo na pohodu, ko smo videli veliko stvari. (Žan)

Najbolj všeč mi je bil pohod za Zlati sonček. (Zala)

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo šli na pohod in sem na pohodu videl strica in teto. (David)

Ko smo se igrali, pisali nalogo, ko smo brali v kotičku. (Filip)

Najbolj všeč v prvem razredu mi je bila igra z lego kockami. (Val)

Najbolj všeč mi je bilo prvi dan v prvem razredu, ko smo jedli torto. (Gašper)

IZZIVI SO NA VSAKEM KORAKU

IZZIVI RAVNATELJEVANJA

Vsako šolsko leto znova je leto začetkov in koncev, je leto sprememb. V šolskem letu 2021/2022 smo jih doživeli kar nekaj. Zelo pomembna sprememba nas je doletela februarja, ko se je upokojila dolgoletna ravnateljica in smo dobili novo ravnateljico, go. Matejo Koprivc Polutnik. To je bil zadosten razlog, da ob koncu leta opravimo z njo intervju.

Zakaj ste se odločili, da bi radi postali ravnateljica?

V življenju imam vedno rada nove izzive in počutila sem se, da bi to delo lahko dobro opravljala, kljub temu da rada poučujem. Rada delam z ljudmi, vseč mi je tudi delo organizacije, vodenja nasploh, šolsko delo, rada delam s starši, krajani. Gre za izziv, toda potem moraš tudi dobro opravljati delo, da odgovornost neseš naprej.

Ali vas je morda pri delu kaj presenetilo?

Pri delu ravnateljice sem pričakovala, da bo malo manj administrativnega dela. Vendar sem vedela, da če se bom odločila za to funkcijo, da tukaj vse spada zraven, vodenje učno-vzgojnega procesa in pa delo s financami. Presenetilo pa me je, da je pri delu veliko majhnih stvari, ki jih moraš čez dan opraviti, in na koncu včasih zmanjka časa za tiste stvari, ki si si jih za tisti dan zastavil.

Kako ste se počutili ob prevzemu te funkcije?

Počutila sem se dobro, pri čemer sem se zavedala tudi posebne odgovornosti, da bom morala sprejeti kar težko nalogo, da bom kakovostno vodila zavod. Želim si, da bi s kolektivom še naprej dobro sodelovali, da bomo imeli dobre medsebojne odnose, da bomo skrbeli za kakovosten pouk in da učencem nudimo čim boljše pogoje za delo, spodbudno in varno učno okolje, da boste lahko dosegali kakovostno in trajno znanje in pridobili na veščinah. Navsezadnje smo na šoli zato, da predamo znanje, da vas pošljemo v svet z dobro popotnico.

Ali kaj pogrešate redno poučevanje?

Da, zelo. Rada poučujem, s srcem poučujem in v prvi meri sem učiteljica in šele nato na vrsto pridejo druge vloge. Zelo rada odhajam v razred, kjer še vedno opravljam učno obvezo. Učenci me vedno znova napolnijo z energijo in vseč mi je interakcija med učiteljem in učenci, da lahko predaš znanje in hkrati vidiš, da učenci sprejemajo to znanje in so pri tem tudi uspešni, da jim lahko daš neko popotnico za naprej.

Kaj počnete dopoldne? Vam kdaj sploh zmanjka dela?

Dopoldne opravljam redno delo. Ob koncu meseca pregledam, kako je bil mesec uspešen, takrat se pripravljajo plače za učitelje. Veliko sodelujem in se usklajujem z ministrstvom, usklajujem vozne rede, načrtujem pouk, vpisujem manjkajoče učitelje in bolniške odsotnosti. Vedno sem usklajena s tehničnim osebjem ... Dela mi nikoli ne zmanjka.

Kakšne dodatne dolžnosti ste prevzeli ob novi funkciji?

Delo ravnatelja je zelo drugačno kot poučevanje. Namesto da bi poučeval, delo organiziraš, spremljaš, načrtuješ ... Delo je bolj podobno delu ekonomista, ukvarjaš se z organizacijo vodenja. Dandanes so ravnatelji že bolj kot menedžerji, rada pa bi, da bi se v delo vključilo več pedagoškega procesa.

Kaj bi ob koncu leta radi povedali učencem?

Učenci, poizkušajte ustvarjati čim boljšo razredno klimo, poskrbite, da se tudi vi dobro počutite v razredu. Bodite še naprej spoštljivi, trudite se za svoje uspehe. Želim, da se v šoli dobro in varno počutite ter da seveda radi hodite v šolo.

Izvedba intervjuja: Sara Polšak in Aljaž Čepin

Tekst: Aljaž Čepin

Foto: Mateja Koprivc Polutnik (arhiv)

5. razred

POMLADNA: Ko se življenje na polju prebudi, veter med cvetoče vere završi. Srca nam napolni pomlad, vsak, ki je mlad, ima nekoga rad!

DARILCA ZA MATERINSKI DAN: Pozornost za naše mame - rožica, ki ne ovne, in voščilo, izdelano iz srčka.

MOBILE: Iz odpadnih kosov lesa in različnih okraskov smo izdelali mobile.

3. razred

2. razred

Klara Šergon iz 9. razreda je sodelovala na natečaju Zgodbe osamosvojitve (Ustvarjalno in inovativno v svet zgodovine) v okviru 2. konference učiteljev družboslovnih, umetnostnih in humanističnih predmetov. Z zapisano zgodbo se je uvrstila na 3. mesto. Priznanje in nagrado bo prejela v torek, 28. junija 2022, na slavnostni akademiji ob 30. letnici izhajanja revije Zgodovina v šoli znotraj konference. Njena zgodba bo objavljena tudi na spletni strani www.zbralismopogum.si.

Zgodbe osamosvojitve

ZGODBA O RESNIČNEM POGUMU, VZTRAJNOSTI IN ENOTNOSTI

Suhoparni zgodovinski podatki ... le kdo bi si zapomnil vse te letnice in dejanja določene osebe? Uh, kar zmrazi me, ko pomislim na zgolj naštetá dejstva s pripisanimi letnicami. A zgodovina pokaže svoj pravi obraz v zgodbah - v zgodbah tistih, ki so dogodek dejansko doživeli, mu bili priče. Srečo imam, da se mi v tej zgodbi ni treba soočiti s prazgodovino. Vesela sem, da vam lahko na nadaljnjih nekaj straneh prikažem košček tistih resničnih doživljanj ob prav posebnem in za nas, Slovence, še kako pomembnem dogodku - osamosvojitvi. Rojstvu naše države.

Vsak določen pripetljaj doživlja po svoje, zato se mi je zdelo prav, da stvar predstavim z dveh precej različnih zornih kotov. Svoji zgodbi sta z mano delila Polona Šergon (roj. 1983) in Stane Železnik (roj. 1954), ki sta (to lahko omenim) oče in hči, vendar sta na osamosvojitve zrla vsak skozi svoje oči - Polona kot nedolžna deklica, Stane pa kot oče, ki mora poskrbeti za svojo družino. Pri osamosvojitvi namreč ni aktivno sodeloval, saj ni bil več rezervist teritorialne obrambe, je se je pa bil pripravljen vključiti, či bi ga vpoklicali. Glede osamosvojitvene vojne pa sem o njegovih izkušnjah povprašala še Mirana Šergona (roj. 1955), ki je kot pripadnik teritorialne obrambe sodeloval v boju za našo samostojnost. Njihove zgodbe so posebno zanimive tudi zaradi življenja na Primorskem, blizu meje, kjer se je vojna odvijala.

Pa začnimo na začetku. Slovenci smo pred osamosvojitvijo živeli v skupni državi, ki pa nam očitno ni bila najbolj po godu. Zakaj? Na začetek odpora v Sloveniji je vplivala gospodarska nerazvitost in nacionalne napetosti v Jugoslaviji, ki so prišle še bolj do izraza po smrti Josipa Broza - Tita.

“V Jugoslaviji smo živeli v navideznem blagostanju, vendar pa je bila to umetna tvorba različnih narodov, z različnimi kulturami, ki med seboj niso bile vedno kompatibilne.” pravi Stane.

Bili so tudi nenehno nadzorovani, a se tega niso zavedali. “To sem spoznal v 80. letih, ko sem služil vojaški rok in ko sem bil s strani obveščevalne službe dvakrat zaslišán, ker sta moja dva strica živela v Avstraliji,” pove Stane. Prav tako je mnenja, da svobode govora v času Tita ni bilo, medtem ko Polona kot 7-letna deklica razlike v življenju pred osamosvojitvijo in po njej ni občutila.

Fotografija 1: "V Jugoslaviji smo živeli v navideznem blagostanju." (Stane) Na fotografiji iz leta 1990 Polona, njena sestra Urška, babica Ida ter lipicanec - simbol naše Slovenije.

Odločno in vztrajno smo prišli tako daleč, da je bila maja 1989 predstavljena Majniška deklaracija z zahtevami o samostojnih odločitvah o povezavah z drugimi narodi, demokraciji in spoštovanju človekovih pravic in svoboščin.

Staneta upor in predstavitev prej omenjene deklaracije pravzaprav nista presenetila, saj je bilo to, glede na naraščajoče nezadovoljstvo in poskuse prevlade enega naroda (Srbov), pričakovano.

Rečeno, storjeno. Kmalu so se opozicijske stranke začele povezovati in nastala je Demokratična opozicija Slovenije DEMOS, ki so se dogovarjale o skupnem nastopu na volitvah spomladi 1990 in bile tudi izvoljene. In končno smo tam - Demosova vlada se je namreč lotila priprave na osamosvojitve Slovenije.

"Na te dogodke smo zrlji z velikim pričakovanjem in upanjem, da nam bo uspelo, čeprav smo bili deležni kritik in celo groženj. Vendar pa smo vedeli, da poti nazaj ni," pove Stane ob tem.

Sedaj pa je bilo na vrsti ljudstvo. Plebiscit, 23. december 1990. Le kdo si ne bi želel živeti v samostojni Sloveniji? Le dobrih 10 % udeležencev volitev. Na vprašanje, ali naj Slovenija postane samostojna država, je namreč z da odgovorilo kar 88 % volivcev.

Seveda se je tudi Stane udeležil volitev in s ponosom obkrožil DA. "Rezultati so bili več kot prepričljivi, bili smo navdušeni, da premoremo tolikšno enotnost," še doda.

Le še sprejem listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije ter slovesna razglasitev samostojnosti 26. junija 1991 na Trgu revolucije, in Slovenija je postala samostojna!

"Dobro se spominjam, da sem občutila ponos, ki je moje starše prevzel ob osamosvojitvi, čeprav čisto dobro nisem vedela, za kaj točno gre," pove Polona in tudi v nas vzbudi občutek resničnega ponosa.

Fotografija 2: Polona kot 7-letna deklica razlike v življenju pred osamosvojitvijo in po njej ni občutila. Na zgornji fotografiji je mogoče opaziti tudi sliko Josipa Broza - Tita.

“Ravno v tistih dneh sta bili hčerki (Polona in Urška) na počitnicah v Žlebah pri Medvodah. Glede na negotov nadaljnji razplet dogodkov sva se z babico Božo odločila, da hčerki čim prej odpeljeva domov. Tu pa so nastale težave. Tanki JLA so že bili na cestah in so prodirali proti mejnim prehodom. Cesta proti Ljubljani je bila na Črnem Kalu že zaprta, zato sva se preko Italije zapeljala do Sežane, ki pa je bila tudi že blokirana. Tako sva se po poljski poti, ki nama jo je pokazal domačin, nekako prebila do Štanjela, Vipave in Ajdovščine. Od tu sva v zadnjem trenutku uspela priti čez Col in nadaljevati proti Ljubljani (saj so tudi to cesto kasneje blokirali), ki pa so jo že preletavala letala in helikopterji. Tako sva še isti dan odpeljala hčerki domov po popolnoma prazni avtocesti.” se spominja Stane.

“Spominjam se, da sva bili s sestro na počitnicah in sta naju oče in mama predčasno prišla iskat. Povedala sta nama, da je vojna, vendar s sestro nisva povsem razumeli, kaj to pomeni. Ni me bilo strah, morda tudi zato, ker so bili starši mirni in niso zagnali panike. Doma smo v kleti napravili zalogo hrane, če bi slučajno prišlo do napada in bi morali dlje časa preživeti v zaklonišču. Neke nedelje je zatulila sirena, ravno ko sem gledala Živ žav po televiziji, in bila sem precej jezna, ker risanke Čebelica Maja nisem mogla pogledati do konca. Kot otrok sem se počutila popolnoma varno in se sploh nisem zavedala, kako resna je situacija.” pravi Polona.

Fotografija 3: Brezskrbni otroci pri igri na Škofijah - blizu meje. Ob tem se moj oče spomni na prigodo svojega strica, ki mu je Teritorialna obramba Slovenije zaradi lege blizu italijanske meje okupirala hišo. Z družino se je tako moral preseliti v Škocjan.

Tudi Miran se dobro spominja vojne, saj je del vojaškega služenja sam opravil. Njegovi spomini na to 10-dnevno vojno ter na obdobje pred in po njej nam na slikovit način prikažejo omenjene dogodke. “Za osamosvojitveno vojno sem delal v obmejni policiji Koper, kjer sem bil skoraj cel mesec na vajah.” Miranov sin pove, da so ta mesec preživeli v dvomih, kje je in ali je sploh še živ. Mama je večkrat klicala pristojne, a ji niso znali nič povedati.

“Bilo je precej pestro, dvakrat ali trikrat sem bil celo v zasedi v vojašnici na Moretinih, kjer je bila jugoslovanska vojska. Vse okoli je bila velika tišina, da se je slišal vsak komar, ki je prišel blizu - bili smo čisto popikani,” se v smehu spominja Miran. Nato smo bili kar dva tedna v mejni policiji, tako smo šele po 14 dneh prišli domov, da smo si lahko malo odpočili, se okopali.

Potem smo bili ponovno vpoklicani, bili smo v kasarni blizu Moretinov, ki pa smo jo morali zavzeti, bilo je precej pestro - ker vojske ni bilo (bila je zunaj), smo notri vdrli, a so nas presenetili štirje vojaki, ki jih je bilo treba onesposobiti, skoraj bi prišlo do streljanja. Šli smo v zasedo, bilo nas je okoli 20, ki smo bivali v tej kasarni, v vkopih in z mitraljezi čakali ter bili pozorni na vsak premik,” mi doživeto razloži.

“V glavnem bilo je zanimivo, a zelo stresno. Vsa situacija se je nato počasi začela umirjati, tako sem takrat v podjetju dobil odpoved zaradi viška delavcev. Pristal sem v mejni policiji v Dragonji, za 12 mesecev pogodbeno,” še zaključí.

Polona se spominja, da je o koncu vojne vedela, ker so ji o tem povedali starši. Še enkrat poudari ponos, ki ga je občutila, prijetni so tudi spomini na pesem Svobodno sonce, ki so jo, kot pravi, takoj po osamosvojitvi nenehno poslušali na kaseti.

Fotografija 4: Svobodno sonce naj sije spet, na to deželo in na ves svet ...
(iz pesmi Svobodno sonce)

Še zadnja, zelo pomembna deklaracija, ki je bila sprejeta - brionska deklaracija oz. dogovor o ustavitvi sovražnosti. Na prijateljstvo in samostojnost še na mnoge dni!

S pomočjo zgodb prič teh pomembnih dogodkov, ki so mi približale življenje v času osamosvojitve, sem spoznala resničen pomen odcepitve naše države od Jugoslavije – to so naredili za nas in za Slovenijo. Upam, da ste to spoznali tudi vi.

Naše zgodbe je konec. Da, NAŠE - slovenske. To ni navadna zgodba. To je zgodba o resničnem pogumu, vztrajnosti in enotnosti slovenskega naroda.

VIRI IN LITERATURA

1. Razpotnik, J. in Snoj, D. (2013). Raziskujem preteklost 9. Ljubljana: Rokus Klett. Str. 134-136.

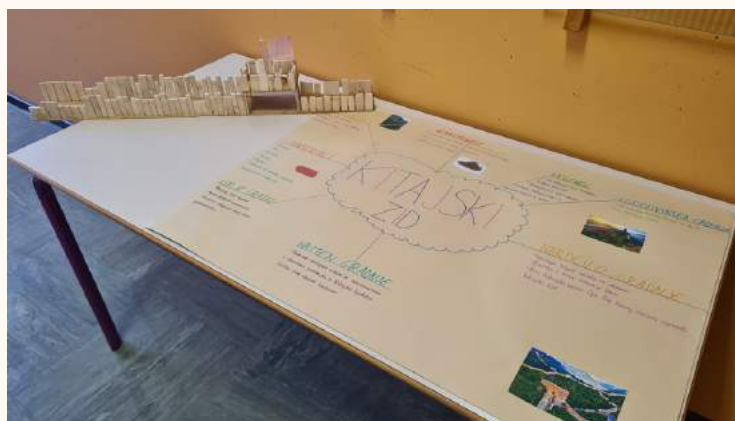
FOTOGRAFIJE: osebni arhiv Polone Šergon, Urške Bratož in Staneta Železnika

MEDPREDMETNO SE POVEZUJEMO ...

Medpredmetno povezovanje je pri učencih OŠ Lesično priljubljeno in motivirajoče. Z letem povežejo učne vsebine in standarde znanj različnih predmetov. Tokrat so se šestošolci lotili spoznavanja izbirne teme Človek ustvarja pri zgodovini. Izbrali so si gradbene dosežke, jih raziskali in spoznali s sodelovalnim učenjem. Medpredmetno smo zgodovino povezali z likovno umetnostjo ter tehniko in tehnologijo, kjer so izdelali maketo izbranega gradbenega dosežka, s katero so predstavljeno vsebino podprli. Ustvarjalnost šestošolcev res ne pozna meja.

Lidija Kotnik Klaužer, Milojka Drobne in Janez Čepin

Medpredmetno povezovanje v šolah je vse bolj pogosto in zaželeno zaradi povezovanja znanja različnih šolskih področij in njihove prenosljivosti na življenjske situacije. Takšen način učenja je lahko ena od privilegiranih poti za doseganje vseživljenjskega znanja.

V okviru takšnega sodelovanja učitelji pripravljamo različne kombinacije povezovanja. Ena izmed njih je povezovanje domovinske in državljske kulture in etike v 7. razredu ter spoznavanja okolja v 3. razredu, ki postalo že stalnica na OŠ Lesično, saj se je izkazalo za uspešno in motivirajoče. Rdeča nit povezovanja so slovenski prazniki. Sedmošolci so se preizkusili v vlogi učiteljev in za tretješolce pripravili predstavitve slovenskih praznikov. Delo je potekalo po postajah, na katerih so se učenci 3. razreda seznanili s posameznim praznikom in izvedli aktivnosti, ki so jih zanje pripravili sedmošolci.

Lidija Kotnik Klaužer in Liljana Cerar

ZELO VELIKO SMO DOŽIVELI ...

Berimo skupaj na svetovni dan poezije

V ponedeljek, 21. marca, smo se petošolci skupaj s starši družili ob skupni prebrani knjigi. Tokrat je beseda tekla o pesmih iz zbirke Andreja Rozmana Roze MALI RIMSKI CIRKUS. Za uvodno ogrevanje smo razmigali možgančke ob Rozinih ugankah. Udeleženci so se nato razdelili na štiri skupine. Med premetanimi črkami so poiskali pravi naslov pesmi. O njej so se pogovarjali v skupini in rešili zadane naloge. Skupina je poročala še ostalim.

Starši in otroci so povedali, kako so brali. Podelili smo si vtise in mnenja o knjigi, o pesmih in napisali predloge. Ocenili so izvedbo srečanj v projektu Berimo skupaj v tem šolskem letu. Več udeležencev je bilo mnenja, da je čtivo primerno, da je branje zabavno in poučno ter da so dejavnosti ob srečanjih priložnost za druženje, skupno debato, klepet, da se nasmejimo in se pogovarjamo o skupni temi.

Srečanj si želijo še v bodoče.

Mentorica: Lučka Palir

BERIMO SKUPAJ ŽIVALSKÉ NOVICE, 4. r.

Četrtošolci smo 16. 5. 2022 skupaj s starši doma prebrali knjigo Živalske novice. Pri branju smo se zabavali in uživali.

Na našem bralnem srečanju v šoli smo se pogovarjali o zgodbah, ki so nas navdušile, kot npr. Lakota napada, Kako naučiti kuro znesti jajce, Skrivnostna zver, Raca padla z neba, Bolha in pes, Žepna muca... Po rešenih nalogah v skupinah smo se preizkusili še v zanimivem kvizu, ki pa je bil za nas skoraj prelahak, saj smo dobro poznali vsebino živalskih zgodb. V bodoče bomo prebrali še druge živalske zgodbe Primoža Suhodolčana.

Mentorica: Nives Kostevc Arzenšek

OGLED GRADU PODSREDA

Gradu Podšreda, "najbolj grajskemu med gradovi na Slovenskem", pripada posebno mesto med gradovi na območju Kozjanskega parka, saj z bogato kulturno dejavnostjo živi še danes.

V četrtek, 2. junija 2022, ga je obiskala skupina nadarjenih učencev OŠ Lesično in mu dodala še otroško razigranost, radovednost in vedoželjnost.

Učenci so se z avdio vodiči sprehodili po gradu in ga spoznali do zadnjega kotička, nato pa so se podali na lov za zakladom. Vsi so zaklad našli in kompas je pokazal smer

Mentorica: Lidija Kotnik Klaužer

NOČ BRANJA NA OŠ LESIČNO

V petek, 27. 5. 2022, smo na OŠ Lesično izvedli NOČ BRANJA . Dogodek je bil namenjen učencem od 1. do 9. razreda, ki so v šolskem letu 2021/2022 osvojili bralno značko. Bila je razširjen del ponudbe dogodkov, ki so jih ob Noči knjige organizirali po vsej državi.

Noč branja se je pričela v petek popoldne z zbiranjem in pripravo koticov za spanje. Mlajši učenci so bili nameščeni po matičnih učilnicah, starejši pa v telovadnici. Z učenci je bilo več mentorjev in učiteljev. Dogodek se je začel s srečanjem s pisateljem Slavkom Preglom. Z njim smo se nasmejali in pogovarjali na uro trajajočem literarnem večeru. Ob koncu obiska so se učenci slikali z njim. Pisatelju so bili všeč tako kraj kot šola in vzdušje. Izrazil je namero, da bo "v nadaljnjem življenju obiskoval osnovno šolo v Lesičnem", mladim literarnim umetnikom svetovalcem pa je predlagal, naj marljivo delajo in sledijo svojim notranjim željam, ki bodo nekega dne pripeljale do uspeha.

Sledila je večerja. Po njej je bilo vznemirjenje blizu vrhunca – pripravljali se je večer talentov Lesično ima talent. V triindvajsetih točkah programa so se predstavili glasbeniki, pevci, plesalke in gimnastičarke, manjkalo ni niti zabavnih prizorov in skečev. Žirija je imela težko delo, a na koncu je bila razglašena zmagovalna točka – s petjem in igranjem sta zmagala Žan in Miha. Noč se je nadaljevala z branjem v soju lučk in baterijskih svetilk.

Naslednjega dne, v soboto, smo bili zbudjeni z jutranjo budnico. Po zajtrku in pospravljanju so se starejši učenci pomerili v rokometu. Vsi so izrazili in zapisali svoje vtise ter prejeli spominsko darilce Noči branja. Ob prihodu staršev smo se polni lepih vtisov poslovili.

Mentorica: Lučka Palir

OTROŠKI PARLAMENT OŠ LESIČNO

Šolski parlamentarci smo 14. 2. 2022 predstavili svoje izdelke na temo otroškega parlamenta, ki je že tretje leto Moja poklicna prihodnost. Učenci smo se pri razrednih urah pogovarjali in raziskovali na temo deficitarnih poklicev, poklicev prihodnosti, najbolj iskanih poklicev oz. najbolj zanimivih poklicev. Podatke smo našli na spletni strani www.mojaizbira.si.

Mentorica otroškega parlamenta, Urška Žnideršič Golež, nas je pri oblikovanju predstavitvenih izdelkov spodbudila k razmišljanju izven okvirjev, saj je želela, da učenci predstavimo svoje delo še kako drugače kot s plakatom. Nastalo je veliko inovativnih in raznolikih izdelkov: likovni izdelki, filmček, rebusi, pesmi, namizna igra, PowerPoint predstavitvev in še kaj.

POKLIC

Pride čas odločitve,
za poklic treba najti je rešitve.

Odgovornost je velika,
saj še sam ne vem, kaj me mika.

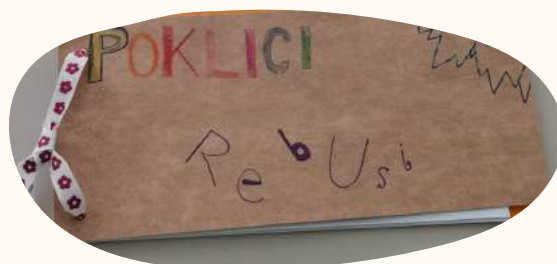
Ko preiščujem, kam me vleče,
ne najdem v sebi prave sreče.

Le eno željo močno imam,
da denar sposoben služiti jaz znam.

In vedno bolj se misli mi bistrijo,
upam, da bistva ne zgrešijo.

Cilj mojega poklica je določen,
nekaj v naravnem okolju delati hočem.

Četrtošolci z učiteljico Nives

ČAS ZA KULTURO

Živimo v zelo negotovih časih, kjer nam vedno znova zmanjkuje časa za vse, kar bi še radi postorili. A tu pa tam si je preprosto potrebno vzeti čas in se za hip ustaviti, opaziti stvari okoli sebe in se jih tudi zavedati. Osnovna šola je prostor, kjer učence opozarjamo na vse to in jih prijazno opominjamo, da je lepa beseda, še posebej slovenska, zelo pomembna za naše sobivanje.

Mnogo tega, kar se nam danes zdi samoumevno, pa so si morali naši predniki prislužiti skozi večletna prizadevanja. Da smo Slovenci ohranili svoj jezik, pesmi in literaturo, je zaslužnih mnogo neznanih ljudi, ki so bili zavedni in zvesti svojemu narodu, svojim koreninam in izročilu. Slovenija kot ena redkih držav praznuje kulturni dan kot državni praznik. Na 8. februarja so razobešene slovenske zastave, na mnogih dogodkih in prireditvah se razlega slovenska himna. Na ta dan se spominjamo smrti našega velikega poeta Franceta Prešerna. V šoli vsako leto počastimo slovenski kulturni praznik. Zadnji dve leti smo to naredili na način, prilagojen razmeram. Učiteljica Klavdija in knjižničarka Lučka sta pripravili načrt dejavnosti, da se je v vsakem oddelku izvedla učna ura, ki je bila posvečena Prešernu.

Pri mlajših učencih smo prebiral pravljici T. Partljiča Škrtlatne vile napoved in M. Podgoršek O dečku, ki je pisal pesmi. Spomnili smo se in recitali Zdravljico. Učenci so se lahko pomerili v družabni igri, ki je vključevala podatke o Prešernovem življenju. Starejši učenci so spoznavali predvsem dela Franceta Prešerna, jih razčlenjevali in poslušali interpretacije različnih pesmi. V povezavi s knjižnično informacijskimi znanji so se urili v iskanju gradiv preko spleta. Preučevali so Prešernovo družinsko drevo in ugotavljali, kako mladi so bili ob smrti nekateri sorodniki.

Člani novinarskega krožka so pripravili tematsko radijsko oddajo v počastitev kulturnega dne. V šoli je postavljena razstava, kjer si lahko učenci in ostali obiskovalci ogledajo faksimile Zdravljice in ostale knjige, med njimi tudi prevode Prešernovih pesmi v angleščino. Od časa Prešernovega življenja je minilo že dvesto let. Spomin na pesnika, ki je Slovencem zapustil neprecenljivi opus svojega ustvarjanja, pa živi naprej.

Mentorici: Lučka Palir in Klavdija Namurš

OŠ LESIČNO NA SEJMU ALTERMED V CELJU

V nedeljo, 22. 5. 2022, se je naša šola predstavila na sejmu Altermed v Celju. V okviru programa Ekošola, so naši učenci pripravili stojnico z naslovom: Diši po pehtranu. Na plakatih smo predstavili pehtran kot rastlino in začimbo, njene lastnosti in učinkovine. V namene degustacije pa smo pripravili: pehtranov čaj, maslene piškote s pehtranom, pehtranovo potico, pehtranov zavitek, ter pehtranove rezine s skuto. Mimoidoči obiskovalci so z zanimanjem pristopili k naši stojnici, jo pohvalili in degustirali vse ponujeno. Učenki Larisa in Nadja pa sta odlično in komunikativno predstavljali našo šolo in dejavnosti.

Koordinatorica projekta Urška Drobne

PROJEKT KROKUS

Projekt Krokus oz. projekt Sajenje čebulic rumenega krokusa je nastal na Irskem na pobudo združenja HETI (Holocaust Education Trust Ireland). Združenje mladim in šolarjem, starim 11 let in več, podarja čebulice rumenih krokusov (žafra), da jih posadijo v spomin na 1,5 milijona judovskih otrok, ki so umrli v holokavstu, in v spomin na tisoče drugih otrok, ki so bili žrtve nacističnih grozodejstev.

OŠ Lesično je v šolskem letu 2021/2022 k projektu pristopila drugič. Sodelujejo učenci 9. razreda, saj so se pri urah zgodovine seznanili z življenjem v času druge svetovne vojne. V učno tematiko sodi tudi holokavst, genocid, ki se je izvajal nad Judi.

V spomin in opomin na grozote, ki se ne smejo več ponoviti, so devetošolci kritično razmišljali in svoje misli zapisali.

Posadili so čebulice rumenega žafra. Rumena barva žafra nas spomni in opomni na rumene zvezde, ki so jih Judje morali nositi v času nacizma. Spomladi, ko bodo zacveteli, nas bodo ti rumeni cvetovi spominjali na otroke, ki so bili umorjeni kot nedolžne žrtve v zlovešči 2. svetovni vojni. Lepota spomladanskega cvetja pa nas bo opomnila, da se še po tako težkih preizkušnjah lahko začne novo življenje.

Poleg tega pa so se z izdelavo ladjic vključili v projekt Šest milijonov ladjic: spomin na preteklost in rešitev za prihodnost, ki je vseslovenski projekt, h kateremu je pozval profesor zgodovine na Srednji ekonomski šoli Maribor in ustanovitelj humanitarnega društva UP-ornik, Boris Krabonja. Akcija, katere cilj je izdelati šest milijonov papirnatih ladjic, ki predstavljajo šest milijonov žrtev holokavsta, se bo zaključila 9. maja 2022. Ladjice oziroma odpadni papir bodo po koncu akcije prodali podjetju Surovina, denar pa namenili socialno šibkim.

Akcijo smo 60 dni pred 27. januarjem, mednarodnim dnevom spomina na žrtve holokavsta, razširili med šolske vrstnike, pomagali po svojih močeh, četudi z eno ladjico iz papirja, in ozaveščali o nevarnostih rasizma in nestrpnosti. Izdelali smo 3365 ladjic, ki smo jih predali društvu UP-ornik.

Koordinatorica projektov: Lidija Kotnik Klaužer

Erasmus+ projekt INcluded in NAture

OŠ LESIČNO – GOSTITELJICA
PARTNERSKIH ŠOL

OŠ Lesično, šola Sv. Vincenta iz Ružomberoka in šola La Porciuncula iz Palme de Mallorce smo partnerice skupnega Erasmus+ projekta, ki se je pričel jeseni 2019 in se konča v letu 2022. Zaradi pojava covida-19 smo izgubili partnersko šolo iz mesta Vantaa na Finskem.

V tednu od 16. 5. do 20. 5. 2022 smo gostili učitelje in učence, skupaj realizirali zastavljene cilje projekta in opravili vse aktivnosti.

Prvi delovni dan smo pričeli s kulturnim programom, ki je vseboval tudi petje v angleščini in krajše nagovore v vseh štirih jezikih. Predstavitev šole in njene okolice so pripravili sedmošolci. V popoldanskih urah smo obiskali gospo županjo Milenco Krajnc, se sprehodili po Kozjem, predstavili znamenitosti in legende ter se povzpeli k ruševinam gradu, od koder je čudovit razgled na okolico.

Naslednje tri dni smo v dopoldanskem času izdelovali plakate in strokovno revijo. Vsak plakat prikazuje aktivnosti realizirane v določeni državi, revija pa je skupek zapisov, opisov celotnega projekta, ustvarjalnih del učencev, uporabnega besedišča, mnenj, spominov, tipičnih receptov države ipd.

Torkovo popoldne smo preživali v Podsredi. Učni pohod je sledil po Grajski poti, kjer smo imeli krajše postanke ob izobraževalnih tablah. Seveda pa je bil cilj grad, kjer so gostje z avdio vodenjem spoznali nastanek gradu, njegov pomen, spremembe skozi čas in si ogledali razstave posameznih razstavljalcev.

Sredino popoldne smo preživali v Olimju. Sprejel nas je pater in skozi zgodbo podal zgodovino nastanka gradu, današnjega samostana. Ogled tretje najstarejše lekarne v Evropi je pustil močan pečat na naših gostih. S polnimi vrečkami so se vračali iz Čokoladnice Olimje in prodajalne čajev v samostanu. Hranjenje srn, jelenov in muflonov na Jelenovem grebenu bo za vedno ostalo nepozabno doživetje za goste iz Slovaške in Palme de Mallorce.

Nič manj poučen in zabaven ni bil četrtek. Dopoldan smo končali s plakati in strokovno revijo. Ustvarjalnost so učenci pokazali pri poslikavi majic. Po Vodni učni poti Lesično – Pilštanj smo se podali s telefoni in aktivno sodelovali z aplikacijo Actionbound. V učilnice stare šole na Pilštanju smo prikazali, kako je potekal pouk nekoč. Odlično so se izkazali in s pomočjo aplikacije opravili vse naloge.

Zadnji delovni dan se je začel za učence s terenskim delom, saj so vzeli vzorce vode z različnih področij in jo analizirali. Koordinatorji pa smo se ukvarjali z evalvacijo, s končnim poročilom in z ostalimi obveznostmi projekta. Po uradnem zaključku in poslovnih besedah smo se za dve uri razšli in se pripravili na športni zaključek. Zunanji sodelavec Iztok Štus je z ekipo pripravil različne šaljive igre ter poskrbel za najboljše presenečenje – osvežitev s pomočjo gasilcev. Sledila je še skupna večerja in ples na terasi ob ribniku.

Zapisa: Liljana Cerar, koordinatorica Erasmus+ projekta

Evropska vas 2022

NIZOZEMSKA IZ OŠ LESIČNO NA ZAKLJUČNI PRIREDITVI PROJEKTA EVROPSKA VAS

V ponedeljek, 9. maja 2022, je na Glavnem trgu v Celju potekal zaključek projekta Evropska vas 2022. Na sklepni slovesnosti so sodelovali vrtci, osnovne in srednje šole ter gimnazije. Mavrica stojnic z likovnimi izdelki in kulinaričnimi dobrotami je skupaj s petjem in plesom krasila trg knežjega mesta, ki se je že 17. leto spremenil v evropsko vas.

Cilj projekta Evropska vas je spoznavanje in razumevanje evropskega družbenega, socialnega in kulturno-zgodovinskega okolja ter spodbujanje medkulturnega sodelovanja, hkrati pa zavedanje lastne kulturne identitete. S projektom se vzpodbuja zanimanje za spoznavanje drugih narodov in držav Evropske unije. Program spodbuja medpredmetno povezovanje in v uporabo inovativnih pristopov pri učenju in poučevanju.

Učenci s koordinatorji in mentorji iz različnih sodelujočih šol na inovativen način spoznavajo države Evropske unije, njihove značilnosti, običaje, kulinariko, glasbo in druge posebnosti, ki jih predstavijo na zaključni prireditvi v Celju.

Mlade sta nagovorila Aleksander Verhovšek, ravnatelj III. OŠ Celje in koordinator projekta ter župan Mestne občine Celje, Bojan Šrot. Prireditve sta se udeležila ministrica za ministrica za izobraževanje, znanost in šport, dr. Simona Kustec, in predsednik države, dr. Borut Pahor, ki sta sodelujoče in obiskovalce nagovorila.

Predsednik republike je poudaril zgodovinsko pomembnost 9. maja. Datum, s katerim sta povezana dva pomembna dogodka. Leta 1945 se je na ta dan v Evropi končala 2. svetovna vojna, »poraženo je bilo zlo, na pogorišču trpljenja in solz pa so se pametni, moderni in pogumni Evropejci vprašali, kako oblikovati prihodnost, da bo mirna in brez vojn«, je poudaril predsednik republike.

Na ta dan pa obeležujemo tudi obletnico deklaracije Roberta Schumana, s katero je predlagal politično sodelovanje v Evropi in tako se je oblikovala zamisel o današnji Evropski uniji, »ki je postala tudi širša domovina Slovencev in zagotavlja možnost, da prebivalci Slovenije živijo srečno, varno in ambiciozno«, je še dodal. Predsednik republike je svoj nagovor sklenil z željo, da bi oba praznika praznovali veselo in vzneseno. »Praznujte dva praznika, oba sta naša, pri obeh smo imeli nekaj zraven. Bodimo ponosni Slovenci in ponosni Evropejci,« je končal.

OŠ Lesično je to šolsko leto raziskovala in spoznavala Nizozemsko – cvetočo kraljevino z mlini na veter, velikimi umetniki in veselimi, srečnimi, nasmejanimi ter gostoljubnimi ljudmi. Vse, kar so si ustvarili, so si prigarali s svojo skromnostjo in trgovsko žilico, ki so jo prenesli iz svojih kolonij na domače ozemlje.

Izvedeli smo, da je Nizozemska najlepša spomladi, ko v mnogih delih vidimo polja cvetlic, da je cvetlični park Keukenhof eden največjih in najbolj negovanih cvetličnih parkov na svetu, da imajo Nizozemci več koles, kot je samih prebivalcev in da delajo nizozemske cokle iz topolovega lesa. Ste vedeli to?

Na nizozemski stojnici so se obiskovalci lahko seznanili z omenjenimi in drugimi zanimivostmi, lahko pa so poskusili pepertone, tradicionalne piškote, ki jih Nizozemci običajno jedo okoli 5. decembra, ko jih obiše Sinterklaas (nizozemski Božiček, pri nas Miklavž). Stojnico je obiskal tudi predsednik države, Borut Pahor, s katerim smo poklepetali o nizozemskih posebnostih, z njim na naredili tudi kakšen selfie.

S pozitivnimi vtisi smo se vrnil v šolo, kamor smo prenesli utrip celjske evropske vasi. V Celju pa smo pustili mlin na veter in si ga bo moč ogledati v celjskem City Centru.

Koordinatorica Evropske vasi: Lidija Kotnik Klaužer

Mednarodni projekt Ekošola kot način življenja

Projekt »Ekošola kot način življenja« je vseslovenski projekt, v katerega je vključenih 717 vzgojno-izobraževalnih zavodov v Sloveniji. Osnovna šola Lesično letos v projektu sodeluje že petindvajseto leto. Namen programa ekošole je načrtno in sistematično okoljsko osveščanje in izobraževanje otrok v vrtcih, osnovnih in srednjih šolah. Ekošola poveča zavest in skrb za človeka vključno z varovanjem zdravja, graditvijo medsebojnih odnosov, skrbi za okolje in naravo. Učencem in učiteljem daje priložnost, da znanje, ki ga pridobijo pri pouku, uporabijo v vsakdanjem življenju v šoli in izven nje.

Glavni cilj slovenske ekošole je vzgoja otroka in mladostnika, da bi mu skrb za okolje in naravo postala del življenja. Skozi 25 letno zgodovino v tem projektu, se je pri nas odvilo ogromno ekotem. Letošnje šolsko leto pa smo se odločili, da nadaljujemo ekotemo od lani, to je tema GOZDOVI, ki nam ponujajo res veliko možnosti za ustvarjanje in raziskovanje.

Za nami je zanimiv in pester ekodan. Dan smo začeli z dvema predavanjema predstavnic Kozjanskega parka. Za učence od 1. do 5. razreda je predstavila g. Vesna Zakonjšek gozdne plodnosne vrste, g. Barbara Ploštajner pa učencem od 6. do 9. razreda zavarovana drevesa Kozjanskega parka. Nato so sledile dejavnosti po razredih.

Najmlajši učenci, prvo in drugošolci so odšli raziskovat gozd. Opazovali so drevesne vrste, prepoznavali drevesa, jih primerjali med seboj. Naredili so odtise skorje. Pri tem so si pomagali z naravnimi materiali, ki so jih našli v gozdu. Bel list so naslonili na deblo, nato pa po njem drgnili. Tretješolci so v razredu ustvarjali figurice iz naravnih materialov, ter poslikali lesene magnetke. Četrtošolci so odšli na raziskovalni pohod v gozd z lovcom g. Rudijem Kostevcem. Najbolj so uživali v gradnji hišk iz gozdnega materiala. Petošolci so nadaljevali z raziskovanjem plodonosnih drevesnih vrst. Poiskali so tudi gozdni bonton in njihove izsledke predstavili na plakatu. Vsak učenec pa si je izdelal krasno leseno mandalo. Fantje šestega in fantje osmega razreda so se pri učitelju Janezu Čepinu potrudili in naredili zanimive lesene izdelke. Dekleta pa so z razredničarko Lidijo raziskovale keltski horoskop in naredile zanimivo drevo z naslovom S katerega drevesa si pa ti padel?

Učenci sedmega razreda so z razredničarko Mileno pripravili plakat najpogostejših drevesnih vrst našega okolja z njihovimi zanimivostmi in značilnostmi. Naši najstarejši, devetošolci, pa so z razredničarko Urško pripravili zanimive lesene didaktične igrice, na temo gozd v slovenskem in angleškem jeziku. Pripravili so tudi plakat o dnevu zemlje, ki bo 22. aprila. Vsi učenci pa so bili najbolj zadovoljni, ko so si na delavnici, ki jo je vodila g. Vesna Zakonjšek iz Kozjanskega parka, poslikali belo majčko z motivi gozdnih listov. Kot asistentke in pomočnice v delavnici skozi vse dopoldne pa so se zelo izkazala dekleta iz 8. razreda in njihova razredničarka, učiteljica Klavdija.

Za zaključek dne, smo se vsi zbrali v telovadnici. Prireditev smo začeli z Ekohimno naše šole, nagovorila nas je ravnateljica, nadaljevali pa s predstavitvijo delavnic po razredih. Čisto za zaključek pa smo se vsi učenci in učitelji fotografirali pred šolo oblečeni v naše unikatne majčke.

Koordinatorica: Urška Drobne

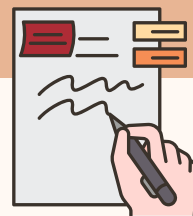

EKO BRALNA ZNAČKA

Učenci 1. in 2. razreda so sodelovali v branju in poslušanju besedil za EKO bralno značko. Spoznavali so drobne živali na travniku in ob potoku, se učili ločevati odpadke, odkrivali čudoviti svet čebel in njihovega pomena za Zemljo, ozaveščali lepo vedenje in spoštljivost do družinskih članov, prijateljev, živali, rastlin in narave.

Mentorica: Lučka Palir

LITERARNO IN ŠE KAKŠNO USTVARJANJE

ROMEO IN JULIJA: Skorajšnja tragedija

Capuletovi in Montegovi sta na smrt sprti družini. A usoda privede Romea Montega na ples v maskah pri Capuletovih, kjer se na prvi pogled zaljubi v Capuletovo hčer Julijo, ta pa vanj. Nesrečna zaljubljenca se morata zaradi sovraštva med družinama na skrivaj poročiti. Kmalu pa v stvar poseže grozovita zahteva Capuleta (ki za skrivno poroko seveda ni vedel) za poroko Julije z bogatim grofom Parisom. Julija v obupu poišče meniha, dobrega moža, ki želi pomagati zaljubljencema; ta ji predlaga izvedbo zelo tveganega načrta – Julija naj bi privolila poroko s Parisom nato pa popila tekočino, ki te za 2 dni naredi kot mrtvega. Zato bi jo svojci položili v grobnico, medtem pa bi Romea, ki je bil zaradi umora Julijinega bratranca izgnan v Mantovo, obvestil o neresnični Julijini smrti in naj bi jo prišel rešit... Julija se odloči za to tvegano dejanje. Vse poteka po načrtu, ko se nenadoma izjalovi ...

Romeo je bil v Mantovi v skrbeh za Julijo, ko je na ulicah slišal vse več pogovorov o njeni smrti. Pretresen se je odločil, da gre in na lastne oči vidi resničnost srhljivih govoric. Na poti do Verone pa je srečal od meniha poslanega sla, a je prispel malo prepozno.

Pa kaj potem, kaj potem če se malo poigram, Prav zanimivo bi bilo opazovati njegovo reakcijo. He, he! Bo že dobil kazen, ko ni ubogal staršev...

»Pozdravljen, dragi Romeo!«, reče, ko se mu približa. »Žal ti moram povedati... sporočiti ti moram žalostno vest – Julija je namreč mrtva.«

Tako je sel, kljub vednosti o neresničnosti sporočila, ki ga je bil pravkar predal Romeu, pretental Julijinega zvestega izvoljenca, ki seveda ni vedel za prevaro. Pognal je konja in oddirjal, da še zadnjič poljubi usta svoje žene in še zadnjič ugleda njeno brezmadežno lepoto. Na poti pa je kupil strup, resničen – ne navidezen strup, ki bi mu vzel tisto, za kar je mislil, da ni vredno, da obstaja.

Izmučen od dolge poti in še bolj od mučnih mislih, ki so mu švigale v glavi, je prispel do Capuletove grobnice in jo začel odpirati. Tiho je vstopil in zagledal telo, za katerega je mislil, da mu je vzeto življenje, čisto postavo lepotice, ki ji je dal srce. Groze, ki jo je čutil takrat, se ne da opisati. Že je nagnil stekleničko, čutil je tekočino, ki mu je omočila suha usta, ko je nenadoma slišal pritajene korake, ki so se vse bolj bližali. Od presenečenja je spustil ustekleničeno tekočino, ki bi mu lahko vzela življenje. Negibno je obstal, ko je v soju svetilke zagledal znano postavo – bil je menih. Romeo se še ni opomogel od začudenja, nakar se jima je v grobnici pridružil Julijin bodoči mož Paris, ki se je ves jezen pognal nadnju, rekoč: »Pustita mrtvo telo počivati v miru, pustita jo!« Misleč, da sta prišla s slabimi nameni, je v jezi in nevednosti zabodel meniha. Razjarjeni Romeo se mu je maščeval za umor in ga v dvoboju zabodel do smrti.

Menih, ki se je boril za zadnje trenutke svojega življenja, je tiho rekel Romeu: »Pismo...«, in izdihnil. Romeo je upošteval njegove poslednje besede in naposled našel popisan kos papirja, ki ga je ubogi menih držal v roki in mu ga je najverjetneje želel izročiti. Ko je namreč izvedel, da je sel prispel prepozno in je vedel, da je Romeo že na poti, je predvideval, da ga bo našel v Julijini grobnici, zato mu je na tem nesrečnem kraju želel pustiti pismo z vso resnico.

Ko ga je Romeo prebral, se je le stežka zavedal resnice. Ni vedel, kaj naj stori in je zato počakal ob Juliji. A ko se ta ni prebudila, je že hotel izprazniti stekleničko, naredil je požirek... ko se je Julija nenadoma prebudila. Hitro je opazila, kaj se dogaja in mu stekleničko iztrgala iz rok in strup se je razlil po grobnici.

Mladoporočenca sta razkrila staršem svojo skrivnost poroke in celotno zgodbo, ki se je skoraj tragično končala. Capulet je zaradi velikega olajšanja opustil sovraštvo do Montegovih in ni zameril Juliji zaradi poroke. Tudi stari gospod Monteg je odpustil Capuletu in bil vesel za Romea, da je našel svojo pravo ljubezen. Tako se je namen, žal pokojnega, meniha uresničil in družini sta odslej živeli v velikem prijateljstvu. Srečna Romeo in Julija pa sta uživala drug ob drugem (ker so Romeu oprostili izgon in je bil dobrodošel v Veroni).

Klara Šergon, 9. razred

ODISEJEV NAČRT: PROTI MEDUZI

Meduza je živela v jami globoko pod vodo, da je ne bi videl nihče. Tam je bila zato, ker je hotela, da se je ljudje ustrašijo, ko prvič vidijo njene kačaste lase. Velikokrat je srečala Afrodito, ki pa je nasprotno od nje boginja lepote. Postali sta prijateljici. Afrodita je Meduzo večkrat učila, kako biti lepa in prijazna.

Egipčani so se Meduze tako bali, da jih sploh ni bilo ob morju. Če pa so bili, so imeli posebna očala, da jih ne bi pogledala. Meduza je rada okamnila ljudi, še posebej pa Grke. Grki so verjeli v legendo, ki pravi, da če te Meduza okameni, si mrtev. Ampak Odisej je svoji vojski naročil, da naj skujejo načrt, kako ubiti Meduzo.

V mislih so imeli, da bi zaprli Afrodito, da bi se njena prijateljica ustrašila, kje je. Odisej pa je rad govoril: »Ujeli bomo Meduzo, kakor vemo in znamo!« Naslednji dan so odšli po Afrodito in jo pretentali, da jo nekaj potrebujejo. Ker je bila Afrodita bolj ali manj naivna, je odšla z njimi. Zaprli so jo v ječo in ji povedali načrt. Afrodita pa je bila zgrožena, ko so ji povedali načrt zato jim je rekla: »Nisem si mislila, da si takšen Odisej, mislila sem, da si prijazen, pošten in normalen!« Odisej je bil jezen, ko je to slišal. Zato je še on spregovoril: »Jaz nisem takšen, kot misliš, da sem. Meduza je zlobna, okamenja Grke in Egipčane.«

Meduzi so ves čas pošiljali pisma in jo hoteli premamiti, da bi prišla v kraljestvo otoka Itaka. Ko je imela dovolj, je odšla v kraljestvo in jim povedala, da naj nehajo; če ne, jih bo okamenila. Ko je šel Odisej popoldne pogledat Afrodito, ji je povedal, da je bila Meduza tukaj. » Zdaj imam še več slabih mnenj o njej.« je zakričal Odisej. Afrodita pa je vojsko in Odiseja hotela prepričati, da lahko Meduzo samo spremenijo. » Lahko ji naredite test zlobe. Dajte ji izzive, kaj bi naredila, če bi vsi pomrli, če ne bi imela mene,« je povedala Afrodita. Odisej je naredil tako, kot mu je rekla Afrodita.

Povabil jo je v kraljestvo in ji rekel, da jo hoče malo preizkusiti. Začela je razmišljati, ko ji je Odisej dal takšna vprašanja. Pripeljal je Afrodito, ki ji je povedala, kaj bi morala spremeniti na sebi. Meduza je upoštevala Afrodito in je razmišljala o svojem kamenjanju ljudi in zlobnosti. Odločila se je, da bo postala takšna kot Afrodita in si odstranila moč kamenjanja. Zdaj je Meduza živel na vrhu gladine in so jo vsi poznali. A kot pravijo stari Grki: »Vsega lepega je enkrat konec.«

Po nekaj tednih se je Afrodita slabo počutila. Meduza je bila žalostna zaradi tega. Naslednji teden pa je Afrodita umrla. Meduza pa si jo je zapomnila kot najprijaznejšo osebo, kar jih je poznala.

Jona Čepin, 7. razred

PILŠTANJ V VERZIH

Stara šola na Pilštanju je
in skozi leta stara se.
V njej otrok več ni,
koruza tam v kotu leži,
a nobeden otrok poreden
več tam ne kleči.

Nadja Koprivc, Nejc Plevnik

Pilštanj na jugovzhodu leži,
na njem Ajdovska žena stoji.
Tam včasih šola je stala,
do zdaj že 550 let praznovala.
Ta šola muzej postane,
zaradi lepote vsakega gane.

Julijan Užmah, Januš Kunaj Planko

Pilštanj res je lepi kraj,
tu znamenitosti je raj.
Stara šola tu stoji
in drnula že zori.
Vsaka hiša vodnjak ima,
portali krasijo vrata.
Ajdovska žena tu stoji,
pranger pa je opomin za ljudi.
Lipa stara še stoji,
zadaj v mogočni cerkvi sv. Mihaela že zvoni,
da veš kdaj je ura tri.

Janja Ivačič, Valentina Senica

Sveta Ema ob pesmi prepeva,
na zlatem soncu lepo premlewa.
Bila je mogočna ta sveta kraljica,
po vasi je kruh delila.
Vsi domačini se skupaj veselijo,
s sveto Emo v cerkev k maši hitijo.

Nikita Milenković, Tia Planko

Pilštanj lep je kraj,
v njem Emin je gaj.
Gradova tu v preteklosti stala sta dva,
mogočna, kot segala bi do neba.
V enem Ema živela je,
ki dobrotna bila je za vse.
Še danes spomnimo se na njo,
saj na njeno romarsko pot gremo.

Larisa Potočnik, Tia Recko

Na Pilštanju dren cveti,
turist radoveden na hrib se povzpne.
Zvečer ob mraku zvon zvoni,
zjutraj se drnule nabirat hiti.

Miha Škoberne, Gal Kolar

Sveta Ema bila je prijazna, velika, bogata,
imela je sinova, ki življenje sta izgubila,
zgradila je samostan za žene vse,
imela je grad, ki bil je nad vse.
Zaradi dobrote pozna jo vsak,
življenju je dala svoj pečat.

Lovro Zalokar, Žan Žlof

V slovenskih krajih pranger pokončno stoji,
zločinov se pravih vsak krajan boji.
Da obujamo stare dni,
praznujemo prangerški dan,
tako kot vsako leto lani
vsi kazni smo oprani.

Janja Kozmus, Neža Ploštajner

Sveta Ema imela je grad,
ki bil je bogat.
Včasih je živela žena,
ki sonce je preklela,
zatem pa okamenela.
Na prangerju kaznovali so ljudi,
ki poredni so bili.
Dren rumene cvetove ima,
drnule pa polne so C-vitamina.
Šola veliko učencev je imela,
muzej danes v njej otroke sprejema.

Tadej Romih, Domen Kolar

Tu na Pilštanju je vse zeleno,
ob praznikih okoli okrašeno.
In znamenitosti so lepe,
vse naokoli je polno sreče.

Jan Romih, Oskar Polšak

Vroče zelo je bilo,
zato je sonce ženi na živce šlo.
Grde besede je jezno izgovorila,
sonce jo je kaznovalo
brez vsakega pojasnila.
Zdaj tam sama z otrokom okamenela stoji
in upa na manj vroče dni.

Tina Brečko, Alja Zidar

Stara šola je včasih zelo stroga bila.
Zdaj je pa muzejska učilnica,
majhni stoli in ostra šiba.

Goran Koprivc, Matej Novak

Pilštanj lep je kraj,
naučiš se marsikaj.
Tam na hribčku lesen pastir stoji
in te o zgodovini podučí.
Ampak ne krast kokoši,
da te pranger ne doleti!

Andraž Pintar, Tibor Kunaj

Kaj se zgodi s trgovino, vrtcem, frizerskim salonom v nedeljo ...

TRGOVINA V NEDELJO

Trgovina v nedeljo,
navadno počiva,
cene si niža
in v tišini uživa.

Blagajne zaklene
in nenavadno potihne,
med igrače pobegne,
luči si ugasne.

Kot ponavadi dolgo miruje
in sama sebi izdelke kupuje.

Vesela tišine
se v ponedeljek pozabi odpreti
in še zadnjič pred delom,
pomisli na petek.

Janja Kozmus, 6. razred

VRTEC V NEDELJO

Vrtec v nedeljo tiho počiva,
igrat se ne hodi, niti učit,
še manj pa v nedeljo metulje lovit.

Nihče mu ne kuha, se z njim ne igra,
počiva in minute prešteva tika-tik-ta.
Da končno dočaka nov ponedeljkov dan,
ko ne bo več sam.

Veseli zdaj prepeva pesmi sladko,
odpira vsa vrata in čaka močno.
Ko zjutraj otroci stopijo vanj,
vesel je in miren saj ni čakal zaman.

Nika Ivič, 6. razred

FRIZERSKI SALON V NEDELJO

Frizerski salon v nedeljo počiva,
uživa in sam sebe frizira,
se nenehno razvaja,
in v tem uživa.

Sam sebi piškotke ponudi,
kavo si skuha
in se potuhne v mir in omamno tišino,
na koncu sam sebi ponudi račun.

V nedeljo se hitro pripravi na ponedeljek,
na tiste, ki se pridejo razvajati,
na tiste ki se z lepoto pridejo napajati.

Janja Ivačič, 6. r.

FRIZERSKI SALON V NEDELJO

Frizerski salon v nedeljo počiva,
luči ugasnjene spijo
na blede steni se vrtijo.

Krtače, barve in laki
v predalu osamljeno tičijo
drug drugemu od dolgčasa težijo.

Ni zvoka, ni glasu
sliši se le zvok miru.

Komaj čakajo vsi, da teden se začne,
ko stranke bodo prihajale
in z novimi frizurami odhajale.

Leja Kozole, 6. r.

POLETNA

Zagotovo veste vsi,
da za pomladjo sonce poletno zažari.
Nam že misli zdaj stran nosi,
tja kjer cel svet se umiri.

Pri valovih na obali
nas nič več ne boli,
ob jadrnicah v pristanišču
pozabimo skrbi za več dni.

In ko smo že vsi sproščeni,
smo veseli in zmedeni,
na žalost vsega je konec
in moramo nazaj v šolo poslušati zvonec.

Janja Kozmus, 6. razred

POBEG V TISOČE SVETOV

Včasih v šoli zares je težko,
testov preveč in časa premalo,
zdi se, kot da hitiš na letalo.

A ko pridem domov,
se vedno počutim bolje,
izmed tisoče svetov
izberem knjigo svoje volje.

V njo pobegnem vsa vesela,
v knjigo časa zatopim se v sanje,
in pobegnem na odpotovanje.

Prelevim se v molja,
med knjigami pa me objame dobra
volja,
najraje odidem na domišljije polja.

V svetu knjig in pravljic čas
me prevzame knjige pas,
ko pozabim šolsko snov,
veselo vrnem se domov.

Tam me čaka zvesta knjiga,
v njenem svetu me prav nič ne briga.

Janja Kozmus, 6. razred

KRALJ MATJAŽ

... Junak še kar trdno stoji,
se ne prestraši, in ne zbeži.

Z mečem zamahne in mu govori:
»Danes je dan, ko pred mano boš stal, in krono
mi predal.«

Alenčica prestrašeno gleda,
v obraz je čisto bleda.

Vojaki od strahu zbežijo,
Matjaža samega pustijo.

Junak ponovno z mečem zamahne,
Matjaž pa še zadnji dih lovi,

Matjaž obleži,
in za vedno zapre oči.

LEJA

KRALJ MATJAŽ

Kralj
Matjaž

NIKA
IVIČ

INTERVJU z go. Ireno Krajnc

Vsi vemo, da je delo ravnateljice zahtevno. Zato me zanima, kakšna vsa izobraževanja so bila potrebna, da ste postali ravnateljica?

Da lahko postaneš ravnatelj moraš imeti izkušnje v šolstvu, biti uspešen učitelj, ki napreduje v naziv mentor, opraviti šolo za ravnatelje in opraviti ravnateljski izpit, slediti moraš vsem novostim in se sproti izobraževati.

Koliko časa ste že v pokoju?

V pokoju sem že 4 mesece.

Ali bi šli še nazaj v šolo in delali kot ravnateljica?

Zdaj, ko so se ukinili vsi koronski ukrepi, bi bilo verjetno lažje opravljati to delo, vendar se ne bi več vrnila, ker je prav da tako odgovorno delo prevzamejo mlajši in motivirani.

Če bi lahko v življenju še enkrat izbirali, ali bi izbrali isto poklicno pot?

Seveda, saj lahko z veseljem povem, da sem na vsej svoji poklicni poti delo v šolstvu opravljala z zadovoljstvom in uživala v delu z učenci in učitelji.

Na kateri dogodek v času vašega ravnateljstva ste najbolj ponosni?

V času mojega ravnateljstva se je zgodilo veliko lepih dogodkov, ki smo jih uspešno izvedli s celotnim kolektivom, posebej pa se spominjam 550-letnice šolstva na Pilštanju. Dogodka so se na šoli udeležili tudi ministrica za šolstvo in naši številni uspešni učenci. S šolo in kulturnim društvom smo skupaj obeležili ta dogodek s svečano prireditvijo v šolski telovadnici.

Ponosna sem tudi na srebrni grb občine Kozje, ki mi je bil podeljen ob občinskem prazniku občine Kozje, za zasluge na področju šolstva v kraju Lesično.

Kaj najbolj pogrešate? Česa ne pogrešate?

Pogrešam šolo, učence, sodelavce, ne pogrešam pa obremenitev in dodatnega dela, ki smo ga morali opravljati v zadnjih letih zaradi korone.

Kako ste se počutili ob predaji funkcije?

Vemo, da ima vsaka stvar zaključek in tako se je končala moja službena pot. Ponosna sem na delo, ki sem ga opravila, na uspehe učencev in učiteljev, zato sem odšla s prijetnimi občutki, ker verjamem, da bo nova ravnateljica dobro, strokovno in odgovorno opravljala delo. Na vsa leta mojega ravnateljstva imam lepe spomine. Šoli želim uspešno delo.

Ali še danes spremljate delo vaših naslednikov?

Spremljam jih preko šolske spletne strani in preko Facebooka. Razveselim se vsakega vašega uspeha.

Tekst in fotografija: Manca Senica

INTERVJU z go. Angelco Čepin

Vsi vemo, da je delo ravnateljice zahtevno. Zato me zanima, kakšna vsa izobraževanja so bila potrebna, da ste postali ravnateljica?

Po osnovni šoli sem izobraževanje nadaljevala na Srednji ekonomski šoli v Celju in nato na pedagoški akademiji v Mariboru. Študirala sem geografijo in zgodovino. V času službovanja pa sem se stalno izobraževala, ker je šola življenje, ki se stalno spreminja in so potrebna nova znanja.

Koliko časa ste že v pokoju?

V pokoju sem že dvajset let.

Ali bi šli še nazaj v šolo in delali kot ravnateljica?

Če bi bila mlajša, bi še opravljala to delo.

Če bi lahko v življenju še enkrat izbirali, ali bi izbrali isto poklicno pot?

Imela sem več možnosti, vendar bi izbrala isto poklicno pot.

Na kateri dogodek v času vašega ravnateljstva ste najbolj ponosni?

Najbolj sem ponosna, da nam je uspelo izboljšati prostorske in materialne pogoje za vzgojno-izobraževalno delo, da so učenci dobili dobro znanje za nadaljevanje svojega izobraževanja in da nadaljujete z vzgojo odnosa do okolja v obliki Ekošole in da se učenci radi vračajo.

Kaj najbolj pogrešate? Česa ne pogrešate?

V začetku sem pogrešala otroški živžav, vsakodnevne strokovne pogovore s sodelavci, ne pogrešam pa papirologije.

Kako ste se počutili ob predaji funkcije?

Ob predaji funkcije sem se počutila dobro, ker je kolektiv izbral novo ravnateljico, ki je nadaljevala in nadgrajevala naše dotedanje delo.

Ali še danes spremljate delo vaših naslednikov?

Da, še spremljam, predvsem kar se dogaja v okolici šole. Odkar pa je šolska mlaka kot Ekotop, pa nimamo več komarjev v hiši.

Tekst in fotografija: Jona Čepin

Last day of SCHOOL

V tem šolskem letu nas je zapustila nova generacija 14 devetošolcev.

Ob koncu šolanja so strnili svoje vtise in nam zaupali nekaj osebnih podatkov.

Konec ene poti pomeni začetek druge

TAJDA BAH

Naj predmet: glasba

Hobiji: petje

Ko bom velika, bom solopevka.

LEA AMON

Naj predmet: matematika

Hobiji: branje, gledanje filmov

Ko bom velika, bom naravoslovka.

RUBIE ANNE CORNELLY

Naj predmet: angleščina

Hobiji: igranje igrice

Ko bom velika, bom veterinarica.

JERNEJA BRILEJ

Naj predmet: matematika

Hobiji: jezdenje, rolanje, branje

Ko bom velika, bom urgentna zdravnica reševalka.

KAJA KOLAR

Naj predmet: biologija

Hobiji: gledanje filmov, poslušanje glasbe

Ko bom velika, bom arhitektka.

NINA KOLAR

Naj predmet: šport
Hobiji: kolesarjenje,
rolanje
Ko bom velika, bom

VALENTINA LAPORNIK

Naj predmet: šport
Hobiji: kolesarjenje
Ko bom velika, bom
veterinarka.

INA LUPŠE

Naj predmet: šport
Hobiji: nogomet, rolkanj
Ko bom velika, bom
veterinarka.

JULIJA PLEVNIK

Naj predmet: slovenščina
Hobiji: igra z mačkami
Ko bom velika, bom
kemik.

ROK POLAK

Naj predmet: slovenščina
Hobiji: kolesarjenje, fitnes
Ko bom velik, bom
elektrotehnik.

ŠPELA SMOLE

Naj predmet: biologija

Hobiji: igranje ukulele, risanje

Ko bom velika, bom grafičarka.

KLARA ŠERGON

Naj predmet: likovna umetnost

Hobiji: jezdenje, igranje flavte, slikanje, branje

Ko bom velika, bom slikarka.

KIM ŠTRUKELJ

Naj predmet: biologija

Hobiji: kuhanje, branje, risanje, poslušanje glasbe

Ko bom velika, bom radiološka inženirka.

VITJA ZUPAN

Naj predmet: tehnika

Hobiji: vožnja z motorjem, sprehanjanje s psom

Ko bom velik, bom računalničar.

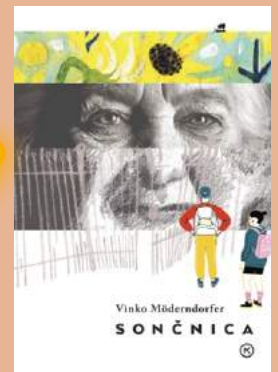
ZIMZELEN

Ne bo vam dolgčas ...

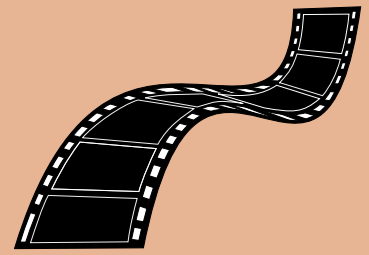
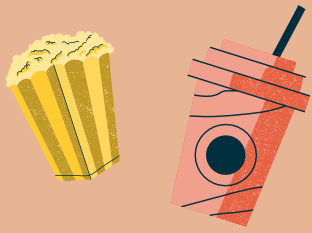
Da bo tudi med počitnicami čas koristno porabljen, smo za vas zbrali nekaj odličnih predlogov, kako si obogatiti dneve.

Predlagamo, da se lotite branja katere izmed knjig z našega seznama ...

ZIMZELEN

ali pa se odločite za ogled kakšnega filma ...

ZIMZELEN, GLASILO OŠ LESIČNO
ŠOLSKO LETO 2021/2022

Izdala in objavila: Osnovna šola Lesično
Leto izdaje: junij, 2022

Zbrala in oblikovala: Klavdija Namurš, mentorica
novinarskega krožka

Novinarska ekipa: Klara Šergon, 9. r; Aljaž Čepin, Manca
Senica, Jona Čepin, Sara Polšak in Doroteja Šergon (7. r)
Ostali sodelujoči: učitelji in učenci OŠ Lesično